

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/1754

af 7. oktober 2019

om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabonaftalen vedrørende beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og deres internationale registrering af 31. oktober 1958 (»Lissabonaftalen«) skabte en særlig union (»den særlige union«) inden for rammerne af unionen til beskyttelse af industriel ejendomsret, som blev oprettet ved konventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret undertegnet i Paris den 20. marts 1883 (»Pariserkonventionen«). Ifølge betingelserne i Lissabonaftalen påtager de kontraherende parter sig på deres områder at beskytte de oprindelsesbetegnelser for varer fra andre lande i den særlige union, som er anerkendt og beskyttet i denne henseende i deres oprindelsesland og registreret hos Det Internationale Bureau under Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO), medmindre disse parter inden for en periode på et år efter modtagelsen af meddelelsen om en sådan registrering erklærer, at de ikke kan påtage sig denne beskyttelse.
- (2) Syv medlemsstater er part i Lissabonaftalen, nemlig Bulgarien (siden 1975), Den Tjekkiske Republik (siden 1993), Frankrig (siden 1966), Italien (siden 1968), Ungarn (siden 1967), Portugal (siden 1966) og Slovakiet (siden 1993). Tre andre medlemsstater har undertegnet, men ikke ratificeret Lissabonaftalen, nemlig Grækenland, Spanien og Rumænien. Unionen er ikke selv part i Lissabonaftalen, idet den kun giver mulighed for, at lande kan tiltræde den.
- (3) Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser (»Genèveaftalen«), som reviderede Lissabonaftalen, blev vedtaget den 20. maj 2015. Navnlig udvider Genèveaftalen den særlige unions anvendelsesområde til foruden beskyttelse af oprindelsesbetegnelser også at omfatte alle geografiske betegnelser jf. Verdenshandelsorganisationens aftale om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder. Genèveaftalen er forenelig med denne aftale og den relevante EU-ret om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og tillader mellemstatslige organisationer at blive kontraherende parter deri.
- (4) Unionen har enekompetence i henseende til de områder, der er omfattet af Genèveaftalen. Dette blev bekræftet af Domstolen i dom af 25. oktober 2017 i sag C-389/15⁽¹⁾, hvori den klarlagde, at udkastet til den reviderede Lissabonaftale, som efterfølgende er blevet vedtaget i form af Genèveaftalen, i alt væsentligt har til formål at lette eller regulere samhandelen mellem Unionen og de tredjestater, der er parter i Lissabonaftalen, og har direkte og umiddelbare virkninger for denne samhandel. Derfor faldt forhandlingen om Genèveaftalen inden for Unionens enekompetence i medfør af artikel 3, stk. 1, litra e), i TEUF, da den faldt ind under den fælles handelspolitik jf. artikel 207, stk. 1, i TEUF, navnlig med hensyn til de handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 25. oktober 2017, Kommissionen mod Rådet, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Med hensyn til visse landbrugsprodukter har Unionen etableret ensartede og omfattende beskyttelsessystemer til geografiske betegnelser for vine (1970), spiritus (1989), aromatiserede vine (1991) og andre landbrugsprodukter og fødevarer (1992). På baggrund af Unionens enekompetence i henhold til artikel 3 i TEUF bør medlemsstaterne ikke have nationale beskyttelsessystemer til at beskytte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter fra tredjelandsmedlemmer af den særlige union. Da Unionen imidlertid ikke er kontraherende part i Genèveaftalen, kan den ikke ansøge om beskyttelse ifølge den særlige union af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter registreret på EU-plan, ej heller kan den beskytte tredjelandsmedlemmers oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser ved hjælp af Unionens beskyttelsessystemer i overensstemmelse med Genèveaftalen.
- (6) For at Unionen i forbindelse med de omfattende beskyttelsessystemer for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for landbrugsprodukter reelt kan udøve sin enekompetence på de områder, der er omfattet af Genèveaftalen og dens funktioner, bør Unionen tiltræde Genèveaftalen og blive kontraherende part heri.
- (7) Unionens tiltrædelse af Genèveaftalen er i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastlægger, at intellektuel ejendomsret skal beskyttes.
- (8) Unionen bør tilstræbe at legitimere spørgsmålet om sin stemmeret i den særlige unions forsamling om Genèveaftalen med henblik på at sikre sin effektive deltagelse i beslutningsprocedurer i betragtning af artikel 22, stk. 4, litra b), nr. ii) i Genèveaftalen. Det er derfor hensigtsmæssigt, at de medlemsstater, der ønsker det, også bemyndiges til at ratificere eller tiltræde Genèveaftalen, hvis det er relevant, sammen med Unionen i Unionens interesse.
- (9) Dette vil samtidig gøre det muligt at sikre kontinuiteten af rettigheder som følge af syv medlemsstaters eksisterende medlemsskab af den særlige union.
- (10) Medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse bør dog fuldt respektere enekompetencen tildelt Unionen, og Unionen bør fortsat være ansvarlig for at sikre udøvelsen og opfyldelsen af Unionens og medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til Genèveaftalen.
- (11) I den særlige union repræsenteres Unionen og de medlemsstater, der har ratificeret eller tiltrådt Genèveaftalen, af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser («Genèveaftalen») godkendes hermed på vegne af Unionen.

Teksten til Genèveaftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, der på Unionens vegne er beføjet til at deponere det tiltrædelsesinstrument, der er omhandlet i Genèveaftalens artikel 28, stk. 2, nr. ii), med henblik på at udtrykke Unionens samtykke i at blive bundet af Genèveaftalen og til at afgive den erklæring og meddelelse, der er vedlagt tiltrædelsesinstrumentet som omhandlet i artikel 5.

Artikel 3

De medlemsstater, der ønsker det, bemyndiges hermed til sammen med Unionen at ratificere eller tiltræde Genèveaftalen, alt efter hvad der er relevant, i Unionens interesse og med fuld respekt for dennes enekompetence.

Artikel 4

1. I den særlige union repræsenteres Unionen og enhver medlemsstat, der ratificerer eller tiltræder Genèveaftalen i henhold til denne afgørelses artikel 3, af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i TEU. Unionen er ansvarlig for at sikre, at Unionen og de medlemsstater, der ratificerer eller tiltræder Genèveaftalen i henhold til denne afgørelses artikel 3, udøver deres rettigheder og opfylder deres forpligtelser.

Kommissionen udarbejder alle de nødvendige meddelelser i henhold til Genèveaftalen på Unionens og de pågældende medlemsstaters vegne.

Navnlig skal Kommissionen udpeges som den kompetente myndighed, der er omhandlet i Genèveaftalens artikel 3, med ansvar for forvaltningen af Genèveaftalen på Unionens område og for kommunikationen med Det Internationale Bureau under WIPO i henhold til Genèveaftalen og de fælles gennemførelsesforskrifter i henhold til Lissabonaftalen og Genèveaftalen om Lissabonaftalen (»de fælles gennemførelsesforskrifter«).

2. Unionen stemmer i den særlige unions forsamling, og de medlemsstater, der har ratificeret eller tiltrådt Genèveaftalen, udøver ikke deres stemmeret.

Artikel 5

I overensstemmelse med artikel 29, stk. 4, i Genèveaftalen specificeres i en erklæring vedlagt tiltrædelsesinstrumentet en etårig forlængelse af tidsfristen i Genèveaftalens artikel 15, stk. 1, og de perioder, der henvises til i artikel 17 i Genèveaftalen i overensstemmelse med de fælles gennemførelsesforskrifter.

I overensstemmelse med regel 5, stk. 3, litra a), i de fælles gennemførelsesforskrifter specificeres i en meddelelse til generaldirektøren for WIPO vedlagt tiltrædelsesinstrumentet kravet om, at ansøgningen om beskyttelse af en registreret oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse på Unionens område ud over de obligatoriske oplysninger ifølge regel 5, stk. 2, i de fælles gennemførelsesforskrifter indeholder oplysninger om, for en oprindelsesbetegnelse vedkommende, kvaliteten eller egenskaberne ved varen og dens tilknytning til det geografiske miljø i det geografiske produktionsområde og, for en geografisk betegnelse vedkommende, kvaliteten, omdømmet eller andre egenskaber ved varen og dens tilknytning til det geografiske oprindelsesområde.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. oktober 2019.

På Rådets vegne

A.-M. HENRIKSSON

Formand
